

have skærpede straffe. Men vi vil ikke behandle forslagene stykkevis og delt. Vi synes, de har en sammenhæng, når man begår grov og alvorlig kriminalitet over for andre mennesker, hvad enten det er grov vold, uagtsomt manddrab eller voldtægt, og derfor vil vi behandle lovforslagene set i en større sammenhæng.

Vi glæder os til, at den nye, handlekraftige regering kort ind i det nye år kommer med en samlet pakke. Det, jeg så håber, er, at den nye handlekraft, der nu tilsyneladende er kommet fra De Radiale og Socialdemokratiet, også holder de 1½ måned, så vi kan få vedtaget langt skrapper sanktioner, ikke bare for voldtægt, men også for grov vold og de andre eksempler. Jeg håber ikke, at jeg bliver skuffet.

Derfor kan vi ikke støtte dette forslag.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Elisabeth Arnold for en kort bemærkning og derefter fru Sandy Brinck.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Der er jo ikke noget overraskende i det, hr. Helge Adam Møller siger, for det var stort set det samme, han sagde, dengang det her forslag blev behandlet i oktober måned.

Kl. 15.45

Jeg bliver nødt til at svare igen på samme måde som dengang, nemlig at det her forslag om forhøjelse af straffe for voldtægt er kommet frem som følge af en undersøgelse, der blev lavet i afvigte sommer, i juli måned, hvor det fremgik, at vi i Danmark straffede voldtægt betydelig mildere, end man gjorde i de fleste andre europæiske lande.

I løbet af 3 dage var der samlet et massivt flertal i mediernes, repræsenterende stort set samtlige politiske partier, for at få justitsministeren til at fremsætte et forslag om forhøjelse af straffen for voldtægt allerede med det samme, når Folketinget trådte sammen.

Så det her er i virkeligheden en form for europæisk harmonisering, for vi vil gerne have, at strafniveauerne er nogenlunde ens for ensartede forbrydelser, selv om der jo mildest talt ikke er tale om nogen grænseoverskridende kriminalitet.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Sandy Brinck ønsker ikke ordet. Man har lov at ombestemme sig.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Nu siger fru Elisabeth Arnold, at grunden til, at den gamle regering ventede 8½ år, før den foretog sig noget, var, at man først i sommer blev klar over, at Danmark straffede urimelig mildt og langt lavere end Tyskland, Finland, Norge og Sverige.

Det passer jo ikke, vil jeg sige til fru Elisabeth Arnold. Jo, det er rigtigt, at vi straffer langt mildere. De andre straffer i gennemsnit dobbelt så hårdt og tyskerne tre eller fire gange så hårdt, men det har vi da vidst i årevis. Et hav af embedsmænd ovre i Justitsministeriet, hvor den tidligere justitsminister sad og blev rådgivet, har vidst det. Det var der ikke noget som helst nyt i. Det har da været fremme i debatten mange gange, at vi på det område havde en efter konservativ opfattelse urimelig lav strafudmåling.

Næ, sagen var, at nu nærmede valget sig, og derfor, 14 dage før valget kom, kom man endelig med det forslag, man ikke havde kunnet tage sig sammen til i 8½ år. Det er jo sandheden, men den er som sædvanlig ilde hørt.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Til hr. Helge Adam Møller vil jeg sige: Selv om vi er uenige rent politisk, er der ikke nogen grund til at være hoven eller arrogant. Jeg finder mig ikke i den der forklaring om, at man ikke har gidet gøre noget i 8½ år. Det er simpelt hen ikke rigtigt.

Vi har i Det Radikale Venstre en meget, meget stor respekt for det retssystem, vi har i Danmark. Vi har en strafferamme for voldtægt, der går først til 6 år og derefter til 10 år. Det synes vi er en ganske høj strafferamme. Den bliver overhovedet ikke udnyttet i domstolene, bl.a. fordi vi har lægfolk med i vores retter, og det er jeg meget godt tilfreds med, at vi har, og disse lægfolk skal jo udtrykke det, der er den almindelige befolknings holdning til strafniveauet i disse sager, og de har altid trukket i den lave retning. Derfor har vi syntes, at det var i orden, for dommene måtte jo udtrykke en eller anden form for folkelig forståelse for, at der skulle dommene ligge, og de lå betydelig lavere end det maksimum, der var muligt ifølge loven.

Så det er ikke rigtigt, at vi ikke har villet gøre noget i 8½ år. Vi har ikke syntes, at det var rimeligt, når vi havde et signal fra lægdommerne i domstolene om, at strafniveauerne skulle ligge